

Bedragerier, der gaa i Svang; enkelte af dem ere jo konstaterede, men selvfølgelig ikke alle, men der gaar daglig en Masse i Svang i Mellemhandelen. Naar man kommer ind paa saadant Noget som Kunstsmør og Blandinger med det, maa det komme til at gaa ud over Kjøberne, det er en saa selvfølgelig Sag, at der er ikke den mindste Tvivl derom. Den frie Konfurrence kan være en herlig Ting, og er det efter det ærede Medlems Mening, men, tillad mig at sige: den kan ogsaa misbruges. Det er aldeles ikke noget Uædvanligt, at man misbruger den, og det turde dog være et Misbrug af den frie Konfurrence, at man giver en Vare en saa stufsende Vighed med en anden, at Fristelsen til at lade den gaa for denne anden ligger umaadelig nær, og at den, der skal kjøbe, ikke kan varetage sit Tarv, og naar han kjøber Varen ikke kan vide, om han faar den rette. Altsaa, der er Adskilligt at varetage i den Retning, som turde være ganske berettiget. Hvad Exemplet med Papirfabrikerne angaar, om den Ulykke, det skulde have været for dem at have den Bestyttelse, tror jeg ikke, det passer. Jeg ser unegtelig den Sag noget anderledes. Jeg er ganske enig i, at Bestyttelse ikke altid kan redde en Industri; men Forholdet har været det med Papirfabrikerne herhjemme, at Produktionen har været større, end Landets Forbrug evnede at modtage, og at Fabrikerne ikke have været i Stand til at staffe sig Afsetning ud over Landet, hvorved der ganske vist er indtruffet en Kalamitet med Hensyn til Papirtilvirkningen, men jeg tror ikke, at man derfor tør fordømme enhver Bestyttelse for en Industri. Et æret Medlem skjælnede — og det skal jeg indrømme, det er med god Føie — mellem de to Slags Bestyttelser, som vilde fremkomme, hvis man gif til et absolut Forbud og til Bestemmelser, som dem Regjeringsforslaget indeholdt. Det er klart, at naar jeg har udtalt mig om en Art Bestyttelse her, er det kun paa Grundlag af det, Regjeringen har foreslaaet, og det Andet har jo forsaavidt været mig uvedkommende, at jeg ikke behøver at udtale mig derom. Hvad jeg vilde sige til det ærede Medlem, som for Resten erkjendte, at det Væsentligste af det, Regjeringsforslaget indeholdt, var berettiget, og til adskillige andre, der staa paa hans Standpunkt, er: Ja, hjælp os saa med at faae denne Lov ført til Ende; thi hjælpe De ikke til at faae den til en rimelig Ende, tror jeg, at vi næste Gang meget lettere komme til det rene Forbud. Jeg anser nemlig den Interesse, der staa her bagved med Krav paa at varetages, for saa betydelig, at vort Land nok i Længden vil vide at staffe den

Interesse varetaget, hvis man ikke i Tide sørger for nogenlunde betryggende Bestemmelser til at værne om den. — Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Hauerslev) kunde tage imod Folkethingets Forslag, om jeg forstod ham ret, men var dog ikke fornøiet med det. Det ærede Medlem vilde have adskillige andre Ændringer i det, og jeg skal blot tilslade mig at sige til det ærede Medlem, at han har ikke nævnt nogen Ting, som jeg ikke kunde gaa med til. Dermed siger jeg ikke, at jeg just kunde nøies med, hvad det ærede Medlem foreslog, men det ærede Medlem har ikke nævnt Noget, jeg ikke kunde tage imod. Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds havde jeg noget ondt ved at følge. Jeg veed ikke, om der var fuldkommen Konsekvens i det ærede Medlems Optræden i Begyndelsen af hans Foredrag. Det ærede Medlem var nogenlunde venkfabelig stemt mod Lovforslaget og den Retning, det gif i, og han nævnte forskjellige Ting, han kunde gaa ind paa; men senere forekom det mig, at det ærede Medlem gif over til et noget andet Standpunkt. Naar han vilde søge et Bevis for, at man ikke behøvede at gjøre ret Meget, dertil at vor Smørudørsel til England var tiltaget saa stærkt i de senere Aar baade i Mængde og i Kvalitet, tror jeg ikke, det staaer til. Vor Export er ganske vist tiltaget, og Grundene dertil ligge saa nær — jeg har for Resten allerede berørt dem i Dag — at jeg ikke behøver at gaa videre ind derpaa. At vi hidtil have kunnet holde vort Renomme, betragter jeg som et Held. Jeg tror ikke, vi kunne holde det fremtidigt, naar vi ikke ville gjøre Mere for det, end vi hidtil have gjort, og derfor tror jeg, det er ganske nødvendigt, at vi give en tilfredsstillende Lov i den Retning. Jeg sagde ganske vist, at jeg vilde helst være fri for Surrogater, men jeg veed meget godt, at jeg ikke kan blive fri for dem, og jeg skal ikke negte, at vi ikke kunne hæmme Udviklingen i den Gang, den nu en Gang har taget, og vil blive ved at tage, men man kommer dog til at stride ind for Uvør, og selv i England — det Land hvor man altid hævder fri Handel og fri Konfurrence — strider man paa den alvorligste Maade ind netop overfor Handelen med Levnetsmidler og med de alvorligste Straffe, og det er ikke Spøg nu efterhaanden at overtræde disse Love. Man begynder ogsaa at tage fat paa Smørspørgsmaalet. Naar det ærede Medlem tilsidt gif noget høit med Hensyn til at Handels- og Haandværksstanden heller ikke havde det saa slynderlig godt og derfor burde Landsthinget lægge sig det paa Hjerte og ikke kræve for Meget, tror jeg for min Person, man vil være med til at